

De härit som trollen på sin
bord brukte till maten och drycken
var såsom guld och röda som en
id. Trollen talte med hvarandra
landets språk. Intet arbete eller
eller handverk hade de för sig.
Om dagen lägo de i drala, liksom
sofo de; men om natten gingo
de på förvärf, och då togo de
kraften och kraften af den mat
som människorna för sig la-
gat hade, så att likväl efter
utvartet anseende intet skadas
kunde. Pensningar och annan ord-
skap sömde de intet, icke heller
späden som låg i spåsladorne, eller
matvarer i vithusen, utan allenast

den spis som folket hade kokat
och bortsat att gömmas; dypli-
kes och den dryck som stod upp-
tappad och människorna använde
bruka. Till detta betjente de
sig af den borttagne gossens,
ty han måste alltid först röra
vid maten, innan trollen kunde
draga kraften och substansen der-
af. Hvarst trollen om nätter-
na kommo in uti ett mörkt
rum, så var der genast ljus, så
att de kunde se hvad der inne
var. Uppi gossens huus hade
trollen alltid fatt en hatt, som
var så stor att de kunde draga
med in på brottet, och så länge